

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 lutego 1924 r.

zmieniające przepisy tymczasowe o kosztach sądowych w b. zaborze rosyjskim.

Na podstawie: 1) art. 1 ustawy z dnia 17 maja 1923 r. w przedmiocie upoważnienia Rady Ministrów do wprowadzania zmian w kwotach pieniężnych, ustalonych w rosyjskiej ustawie postępowania cywilnego i niektórych innych ustawach, obowiązujących w b. zaborze rosyjskim (Dz. U. R. P. № 59 poz. 417), 2) art. 1, 3, 4, 5 p. a), 6, 7 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych, oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044), 3) art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 20 stycznia 1924 r. o określaniu wartości przedmiotów majątkowych oraz zaciąganiu i dochodzeniu zobowiązań w złotych (Dz. U. R. P. № 7 poz. 64), zarządza się co następuje:

§ 1. Przepisy tymczasowe o kosztach sądowych (Dz. Urz. Depart. Sprawiedl. z 1917 r. № 1 poz. 7) ostatnio zmienione rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 728) i z dnia 3 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 130- poz. 1058) ulegają zmianie i uzupełnie-

niu w niżej wyszczególnionych artykułach i otrzymują brzmienie następujące:

Art. 10. Jeżeli wartość powództwa lub jego części w chwili wytoczenia nie da się ściśle określić lub wogóle oszacowaniu na pieniądze nie ulega, wpis główny od nieokreślonej części powództwa oznaczy początkowo w sądzie okręgowym przewodniczący sądu w ilości od 15 do 700 złotych, a w sądach pokoju sędzia w ilości do 15 złotych. O oznaczeniu ilości przypadającego do uiszczenia wpisu sąd zawiadomi powoda, któremu służyć będzie prawo odwołania się do kompletu sądu w terminie 7-dniowym. Ostateczna suma przypadających od stron wpisów określona będzie przez sąd przy wydaniu decyzji lub wyroku, przytem zaliczone będą pierwotnie uiszczone wpisy.

Art. 12. Jeżeli przy obliczaniu, suma wpisu głównego lub dodatkowego wypadnie w kwocie mniejszej, niż 0,1 złotego — należy tę kwotę zaokrąglić wzwyż do 0,1 złotego. Jeżeli przy obliczaniu wyniknie kwota wyrażona w dziesiątych i setnych częściach złotego, to setne części złotego wynoszące 5 lub więcej — zaokrąglią się wzwyż do 1 dziesiątej; jeżeli wynoszą 4 lub mniej setnych — to się je pomija.

Obliczeń dalszych niż na setne części złotego nie dokonywa się.

Art. 13. Suma wpisu głównego lub dodatkowego w żadnym wypadku nie może wynosić mniej aniżeli 0,5 złotego w sądach pokoju; a 2 złote w sądach okręgowych. Od skarg zaś o uchylenie wyroków suma wpisu głównego lub dodatkowego nie może wynosić mniej niż 5 złotych w sprawach, podlegających właściwości sądów pokoju i 20 złotych w sprawach, podlegających właściwości sądów okręgowych.

Art. 15. Wpis stały pobierany będzie:

- 1) w ilości 10 złotych,
 - od działów prowadzonych w drodze incydentalnej, od zatwierdzenia testamentów (art. 1050 i nast. 1 cz. X tom ros. zb. pr.),
 - od zatwierdzenia praw do spadku (art. 1408 u. p. c., art. 1239 i nast. 1 cz. X tom ros. zb. pr.),
 - od przyznania prawa własności na zasadzie przedawnienia (art. 533 1 cz. X tom ros. zb. pr.),
 - od wykupu majątków rodowych (art. 1346 i nast. 1 cz. X tom ros. zb. pr., art. 1438 u. p. c.),
 - od podań zatwierdzenia lub unieważnienia licytacji nieruchomości.
- 2) w ilości 2 złotych,
 - od każdego podania rozpoczynającego postępowanie sądowe, nie podlegającego opłacie wpisu stosunkowego, lub opłacie wpisu stałego w ilości wyższej, w sprawach należących do właściwości sądów okręgowych,
 - od rozciągnięcia nadzoru celem uniknięcia upadłości; od podań, wymienionych w art. 1 i 12 ustawy z dnia 28 lipca 1919 r.

o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. U. R. P. № 67 poz. 406) i

od sprzeciwów osób trzecich, przewidzianych w art. 15 tejże ustawy.

3) w ilości 1 złotego,

od każdego podania, rozpoczynającego postępowanie sądowe, nie podlegającego opłacie wpisu stosunkowego lub opłacie wpisu stałego w ilości wyższej, w sprawach, należących do właściwości sądów pokoju.

Skargi członków rad rodzinnych na decyzje tych rad wolne będą od opłaty.

Art. 16. Wpis stały w tej samej ilości 10 złotych, 2 złotych, 1 złotego pobierany będzie od skarg incydentalnych w przedmiotach, wymienionych w poprzednim (15) artykule, a od skarg o uchylenie wyroków w tychże przedmiotach wpis wynosić będzie najmniej 5 złotych.

Art. 20. Od wszelkich podań, wnoszonych do sądów wszystkich instancji tudzież do urzędników sądowych, oprócz podań, podlegających opłacie wpisu stosunkowego lub stałego, pobierana będzie opłata:

a) w sprawach, podlegających właściwości sądów pokoju — w ilości 0,2 złotego;

b) w sprawach, podlegających właściwości sądów okręgowych — 0,5 złotego.

Art. 21. Od wszelkiego rodzaju dokumentów, wydawanych stronom na ich żądanie przez sądy i urzędników sądowych (prócz notariuszów), tytułów wykonawczych, odpisów, zaświadczeń i t. p., pobierana będzie opłata kancelaryjna: w sprawach podlegających właściwości sądów pokoju po 0,5 złotego, a w sprawach podlegających właściwości sądów okręgowych po 1 złotym od każdej strony arkusza, licząc każde 25 wierszy za stronę. Każda rozpoczęta strona liczy się za całą. Od tytułów wykonawczych i dokumentów wydawanych przez pisarzy hipotecznych opłata powyższa liczy się najmniej, jak za cały arkusz.

Art. 25. Wynagrodzenie świadków za oderwanie ich od zajęć wyznaczone będzie według zasad, wskazanych w art. 407 i 408 u. p. c. w ilości od 0,5 do 10 złotych za każdą dobę.

Art. 26. Duchowni wszelkich wyznań, wzywani przez sąd w celu odebrania przysięgi, niezależnie od tego, czy przysięga doszła do skutku, otrzymują za stawiennictwo wynagrodzenie w wysokości według uznania sądu, nie może ono jednak przewyższać 1 złotego od każdej sprawy.

Art. 36. Od treści, projektowanych do wykazu hipotecznego, których wartość pieniężna nie da się oznaczyć, jak również od treści, dotyczących ostrzeżeń i wykresień, pobierana będzie, opłata stała w ilości 2 złotych.

Art. 39. Opłata stosunkowa nie może wynosić mniej aniżeli 2 złote; wogóle zaś, jeżeli przy obliczaniu suma opłaty wypadnie w ułamkach złotego — należy stosować zasady obliczenia wyluszczone w art. 12.

Art. 40. Opłata hipoteczna od skarg apelacyjnych na decyzje wydziału hipotecznego przy sądach

pokoju wynosić będzie 3 złote — przy sądach zaś okręgowych 10 złotych, a od skarg o uchylenie wyroków w pierwszym wypadku—10 złotych, a w drugim 25 złotych.

Art. 55. Wpis stały pobierany będzie:

- a) w ilości 10 złotych,
od podań wierzycieli o ogłoszeniu upadłości,
od opozycji wierzycieli przeciw wyrokowi,
ogłaszającemu upadłość;
od wszelkich skarg, zakładanych przez wierzycieli do wyższych instancji;
- b) w ilości 100 złotych,
od żądania przywrócenia do czci kupieckiej
(art. 604 Kod. Handl.).

Art. 61. Skazany w pierwszej instancji obowiązany będzie tytułem kosztów sądowych uiszczyć w razie skazania na karę pozbawienia wolności na termin nie dłuższy niż:

1 miesiąc	5 złotych
3 "	10 "
6 "	20 "
1 rok	40 "
2 lata	80 "
4 "	160 "
6 "	320 "

w razie skazania na karę cięższą — 600 złotych.

Art. 62. Skazany w pierwszej instancji na grzywnę, względnie karę pieniężną, obowiązany będzie tytułem tychże kosztów sądowych uiszczyć 10% od kwoty wymierzonej mu grzywny, względnie kary pieniężnej, względnie od obu tych kwot, w każdym razie nie mniej aniżeli 0,5 złotego.

Art. 67. W sprawach z prywatnego oskarżenia w razie wyroku uniewinniającego, opłatę sądową w ilości 3 złotych do 100 złotych w pierwszej instancji obowiązany będzie uiszczyć oskarżyciel prywatny. W tym wypadku mają również zastosowanie art. 65 i 66.

§ 2. Wskazaną w art. 5 dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o obrońcach sądowych i obrońcach przy sądach pokoju (Dz. P. P. P. 1919 r. № 15, poz. 205) opłatę za świadectwo do bronięcia spraw sądowych podwyższa się do wysokości 150 złotych o ile chodzi o obronę przed sądem okręgowym lub sądem apelacyjnym, i do wysokości 80 złotych o ile chodzi o obronę przed sądami pokoju.

§ 3. Przewidziane w art. 6 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o rejestrze handlowym (Dz. P. P. P. 1919 r. № 14, poz. 164) kary wynoszą od 0,5 do 15 złotych; przewidziana w art. 70 wspomnianego dekretu grzywna wynosi do 150 złotych.

§ 4. Przewidziane w art. 383 Kod. Cyw. Pol. grzywny za nieusprawiedliwione niestawiennictwo na posiedzenie rady familijnej mogą być wyrzeczone przez sędziego do wysokości 25 złotych, a przez prezydenta, burmistrza, lub wójta do wysokości 1 złotego.

§ 5. Grzywny i kary pieniężne oznaczone w ustawie o postępowaniu cywilnym wydania 1914 r. (Dz. Urz.

Dep. Spraw. 1917 r. № 1 poz. 5 art. 1) i wyrażone w rublach i kopiejkach, obecnie oznaczają się w ten sposób, że kwoty wyrażone w rublach i kopiejkach zastępuje się podwójną liczbą złotych, ich dziesiątych i setnych części.

§ 6. Złoty, równy frankowi złotemu, będzie obliczany i płatny w markach polskich według kursu franka złotego ustalanego i ogłaszanego w Monitorze Polskim przez Ministra Skarbu w myśl art. 3 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) na dzień 13 i 28 miesiąca.

Każdy miesiąc dzieli się na dwa okresy: pierwszy od 1 do 15 dnia, — drugi od 16 dnia do końca miesiąca. Co do przeliczenia złotego na marki polskie miarodajnym będzie dla pierwszego okresu kurs franka złotego z dnia 28 poprzedniego miesiąca — dla drugiego okresu — kurs z dnia 13 danego miesiąca.

§ 7. Od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, wszystkie decyzje w przedmiocie opłat z niniejszego rozporządzenia wynikających nawet w sprawach już przedtem w sądach rozpoczętych — będą opiewały na złote.

§ 8. Minister Sprawiedliwości ogłosi w Dzienniku Ustaw całkowity tekst przepisów tymczasowych o kosztach sądowych (Dz. urz. Dep. Spraw. 1917 r. № 1, poz. 7 dział 1) w brzmieniu obowiązującym ze zmianami dotychczas dokonanymi.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem 1 marca 1924 roku.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*